

Veszélyben a kulcsfontosságú nyersanyagok

Időjárási extrémítások nehezítik a zöld átmenetet

A nettó nulla kibocsátású energiára való átálláshoz nélkülözhetetlen kritikus ásványok több mint 70%-át veszélyezteti az éghajlatváltozás – áll a PwC kilenc fontos nyersanyagot vizsgáló, éghajlati kockázatokról szóló [jelentésében](#).

A hőterhelés és az aszály kockázata világszerte növekszik, ezért a cégvezetőknek fel kell gyorsítaniuk cselekvési terveiket azon kritikus fontosságú áruk előállításának védelme érdekében, melyek a globális népesség és gazdaság számára kulcsfontosságúak – állapítja meg a PwC kilenc árucikket vizsgáló kutatása ([Climate risks to nine key commodities](#)).

Minden forgatókönyv jelentős nyersanyagveszélyt prognosztizál

A réz-, kobalt- és lítiumtermelés több mint 70%-a – ezek a tiszta energiára való átállás szempontjából döntő fontosságú ásványi anyagok – jelentős vagy magasabb aszálykockázatnak lesz kitéve 2050-ig a magas kibocsátási forgatókönyv megvalósulása esetén. (Ez az arány ma még kevesebb, mint 10%.) Ugyanez érvényes az élelmiszernövényekre is: a világ rizstermelésének 90%-át (a mai 75%-hoz képest), a kukoricatermelés több mint 30%-át, a búzatermelés több mint 50%-át fenyegeti jelentős aszálykockázat 2050-ig.

Az elemzés szerint még ha a globális szén-dioxid-kibocsátás gyorsan csökkenne is (vagyis az alacsony kibocsátási forgatókönyv valósulna meg), a világ rizstermelésének 87%-a, a kobalt- és lítiumtermelés több mint 70%-a, valamint a bauxit- és vastermelés mintegy 60%-a kerül veszélybe 2050-ig.

Fontos, hogy ezeket a kockázatokat kezelni lehet, és a [PwC 27. Globális Vezérigazgatói Felmérésében](#) megkérdezett vezetők 47%-a már most is arra összpontosít, hogy megvédje munkavállalóit és fizikai eszközeit az éghajlati kockázatoktól.

Emma Cox, a PwC UK globális klímaügyi vezetője elmondta: „Bár a vezérigazgatók tesznek lépéseket a kibocsátások csökkentése és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás érdekében, többre van szükség. A vállalkozásoknak meg kell érteniük függőségeiket és hatásait, illetve együtt kell működniük a kormányzati szereplőkkel és a helyi közösségekkel, hogy átalakítsák fogyasztási és termelési szokásaikat. Ez nem csak az egyes vállalkozások további sikere, hanem a globális népesség általános egészsége és jóléte szempontjából is kulcsfontosságú.”

Az alapvető árucikkek fokozott aszály- és hőkockázatnak vannak kitéve

A kritikus ásványok - a kobalt, a réz és a lítium - az elektronika és a tisztaenergia-technológiák szerves részét képezik, és bár ma még kevésbé veszélyeztetik ezeket a klímaváltozás negatív hatásai, de 2050-re ez az arány akár 70%-ra is emelkedhet. Ugyanakkor a kulcsfontosságú haszonnövények (búza, rizs, kukorica) már most is növekvő kockázatokkal néznek szembe a hőterhelés és az aszályok miatt. Ez a három termény együttesen az emberek által elfogyasztott kalóriamennyiség 42%-át teszi ki.

A legelterjedtebb és legsúlyosabb kockázat a rizst érinti, amelynek mintegy 90%-a jelentős vagy

nagyobb hőstressz-kockázattal fog szembenézni 2050-re a magas kibocsátási forgatókönyv szerint. Jelenleg a rizs több mint 75%-át jelentős vagy nagyobb hőkockázat mellett termesztik, ami azt mutatja, hogy nem csak a kockázat szintje számít, hanem az is, hogy a termelők mennyire képesek alkalmazkodni. Az alapvető haszonnövényeknél az aszály kockázata is jelentősen növekszik. Jelenleg a kukorica és a búza mintegy 1%-a van kitéve jelentős aszálykockázatnak, de ez az arány 2050-re a magas kibocsátási forgatókönyv szerint a kukorica esetében több mint 30%-ra, a búza esetében pedig több mint 50%-ra emelkedik.

A PwC kutatása szerint a gyártásban, a közlekedésben és az infrastruktúra területén széles körben használt létfontosságú fémek, különösen a világ bauxit- és vastermelésének több mint 60%-át érinti jelentős vagy nagyobb hőstressz-kockázat 2050-re (ez az arány jelenleg 30-50%). A magas kibocsátási forgatókönyv szerint 2050-re a világ cinktermelésének 40%-a lesz kitéve jelentős vagy nagyobb aszálykockázatnak (a mostani nullához képest).

A problémát az is nehezíti, hogy mind a kilenc kritikus árucikk termelése kisszámú országban koncentrálódik, amelyek közül sokan egyre növekvő éghajlati kockázatokkal szembesülnek. Az említett erőforrások esetében a globális kínálat legalább 40%-a – de akár 85%-a – mindössze három országból származik.

A fenntarthatóság elengedhetetlen

Bár a vállalatok és vezetőik egyre inkább felismerik az éghajlati zavarok hatását és lépéseket is tesznek ellene, ahhoz, hogy a globális gazdaság alkalmazkodni tudjon az éghajlati kockázatokhoz, holisztikus megközelítésre van szükség.

„Nem elég csak a vállalati ökoszisztémára koncentrálni, hanem az ellátási lánc egészében kell csökkenteni a káros hatásokat és kockázatokat, és minél inkább fokozni az ellenálló képességet, kihasználva a lehetőségeket olyan termékek, szolgáltatások vagy üzleti modellek kialakítására, amelyek segítik a vállalatokat és a közösségeket az alkalmazkodásban” - hangsúlyozta dr. Szalay Rita, a PwC jogi és adótanácsadási területének vezető ESG szakértője.

„E célt szolgálják a nemrégiben bevezetett szabályozási lépések is, melyek a nagyvállalatoktól elvárják ellátási láncuk feltérképezését, kockázati felmérését, rendszeres átvilágítását és a feltárt kockázatok megfelelő kezelését (mint pl. a magyar ESG-törvény¹ és az EU nemrég elfogadott CS3D irányelve²)” - hangsúlyozta a szakember.

¹ [2023. évi CVIII. törvény a fenntartható finanszírozás és az egységes vállalati felelősségvállalás ösztönzését szolgáló környezettudatos, társadalmi és szociális szempontokat is figyelembe vevő, vállalati társadalmi felelősségvállalás szabályairól és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról](#)
² [AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati átvilágításról és az \(EU\) 2019/1937 irányelv módosításáról](#)

A jelentésről

A PwC jelentése – [„Kilenc kulcsfontosságú árucikk éghajlati kockázata: az emberek és a jólét védelme”](#) – kilenc olyan árucikket vizsgált, amelyek kulcsfontosságúak a globális gazdaság számára, valamint ezek aszálynak és hőterhelésnek való kitétségét. A kockázatokat jelentős, magas vagy rendkívüli kategóriába sorolták. A hőterhelés kockázata a „nedves” léghőmérsékletben kifejezett

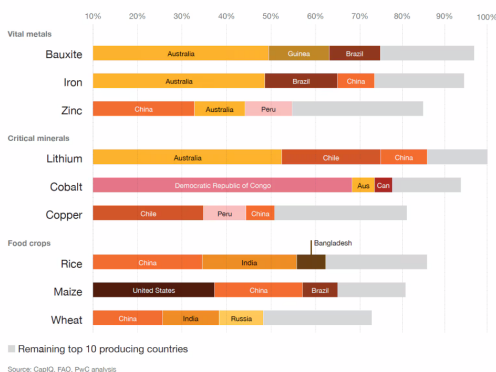
globális határértékek (WBGT) feletti időtartamokra vonatkozik. A WBGT a hőmérséklet és a páratartalom együttes hatását mutatja. Az aszály kockázatát a 20 éven belül bekövetkezett súlyos aszályos időszakok százalékos aránya alapján kategorizálták. A kilenc árucikk előállítására szempontjából kritikus jelentőségű bányák és gazdaságok kitétséget az éghajlattal összefüggő aszályhoz és hőstresszhez viszonyítva értékelték a jelenre, valamint 2035-re és 2050-re. Utóbbi esetében azt vizsgálták, hogy a kockázati kitétség hogyan változik attól függően, hogy a világ mennyire hatékonyan csökkenti a szén-dioxid-kibocsátást, és ehhez egy alacsony és egy magas kibocsátási forgatókönyvet vetettek össze. A módszertan nem terjedt ki a termelés lehetséges változásaira, illetve az alkalmazkodásra irányuló jövőbeli intézkedések előrejelzésére. A teljes jelentést és az éghajlati kockázatokhoz való alkalmazkodás legfontosabb lehetőségeiről a www.pwc.com oldalon olvashat.

Sajtókapcsolat:

- Szőke Cecília, PR Vezető Menedzser
- PwC Hungary
- +36 1 461 9100

Production of each essential commodity is highly concentrated

Share of global production (2020)

© Forrás: CapIQ, FAO, PwC

Eredeti tartalom: PwC Magyarország

Továbbította: Helló Sajtó! Üzleti Sajtószolgálat

Ez a sajtóközlemény a következő linken érhető el:

<https://hellosajto.hu/13429/veszelyben-a-kulcsfontossagu-nyersanyagok/>